

TUR DE ORIZONT în campionatul Europei

COMENTARIU, PRONOSTICURI, VEȘTI

ITALIA ÎNTĂREȘTE ATACUL — BULGARIA APĂRAREA

La Neapole, stadionul va fi arhiplin simțită. Cele 70.000 de bilete au fost epuizate în două zile. Dintre acestea, 50.000 au fost solicitate de entuziaștii susținători ai clubului local. Pentru partida în care gazdele pleacă cu un gol handicap, se prevăd schimbări în ambele formații, în funcție de obiectivele urmărite de cei doi antrenori.

Astfel, în echipa Italiei pe postul de „libero” va intra Castano (Juventus), cel mai în formă jucător al campionatului pe acest post, sau colegul lui de club, Salvatore. Pentru postul de mijloc defensiv, ocupat la Sofia de Bertini, va fi solicitat acum un jucător

cu predilecție pentru atac, deci „squadra azzurra” va adăuga lui Juliano — tot ofensiv — un om care „merge la gol”. Acesta va fi ales între Lodetti (Milan) și Ferrini (Torino). În acest fel se urmărește, firește, sporirea forței de atac a reprezentativei.

Reprezentativa bulgară va renunța la unul dintre cei șase atacanți prezentați în linile de mijloc și înaintare în meciul de la Sofia. Aici, firește, scopul lui Boskov este întărirea apărării. Cine va ieși? Probabil Popov spre a face loc fie lui Gaidarski (fundă central de specialitate), fie lui Bonev sau Kolev II (mijlocăși de „meserie”).

FRĂMÎNTĂRILE LUI DUGAUGUEZ ȘI REZERVELE LUI MITICI

Meciul noul, pe teren propriu, cu Iugoslavia a deșchis pe conducătorii echipei Franței. El a îngreunat sarcina jucătorilor în partida de la Belgrad. Pe lângă faptul că selecționerul Dugauguez are de rezolvat și câteva probleme într-un interval scurt. Ceea ce-l frământă este în special jocul la mijlocul terenului, unde Simon și Herbin au fost dominați de iugoslavi, maeștri în a încetini ritmul adversarului. De aceea, Dugauguez se gândește să-l folosească la Belgrad pe Szeplaniak, după cum — pornind de la caracteristica jocului retur, de contraatac — opinia pentru menținerea lui Combin, împrumutat de la clubul italian Torino.

De altfel, de structura vitioarei formații va depinde și ideea de joc asupra căreia se va opri Dugauguez.

Foarte discret în această privință, el a lăsat totuși să se înțeleagă cam de ce ar putea fi vorba, într-o declarație făcută ziariului „L'Equipe”: „La Belgrad vom fi dominați; cum jucătorii noștri sînt adesea oameni de contraatac, ei vor avea totuși mai multă libertate de acțiune în cîmp decît le vor lăsa iugoslavi. Mă întreb însă, dacă nu trebuie să privească jocul echipei dintr-o altă optică.”

De cealaltă parte, Mitici este foarte circumspect, deși ține la echipă a făcut o bună realizare la Marsilia. Rezervele sale rezultă dintr-o scurtă declarație: „Aveam încredere pentru retur, dar nu vom aluneca spre un optimism irațional. Oricare ar fi aparențele, eu cred că rezultatul de la Belgrad rămîne incert.”

RAMSEY: ANGLIA VA ÎNVINGE LA MADRID...

Victoria minimă a Angliei asupra Spaniei este departe de a mulțumi pe italieni. „O secundă de inspirație a lui Bobby Charlton a salvat echipa Angliei de la dezastru” — iată una din... gingașile presei sportive după partida de la Wembley. Alf Ramsey însă nu și-a pierdut calmul și optimismul. Recunoaște că echipa n-a făcut un meci bun, dar acum acordă mai multă importanță returului de la Madrid, unde va avea de apărut înfrîmarea avans de un gol. Va „betona” Anglia la Madrid? „Nu! — a răspuns Ramsey. Niciodată n-am cerut echipei să caute să obțină un meci noul, și urmînd totdeauna victoria în deplasare, am realizat bune rezultate pe teren străin (n.r. în ultimii patru ani, 12 victorii în 16 meciuri). Dacă aleg „închiderea” porții noastre,

risc s-o găsească închisă și pe cea a spaniolilor în fața insuficienței atacanților noștri... Anglia va merge la Madrid pentru a învinge.”

Ramsey însă are și griji, pentru că Ball, care are un „caz” de campionat foarte încărcat, este amenințat de o suspendare de o lună și să nu poată juca în echipa națională. Pe de altă parte, Mullery n-a corespuns. Dar îl are pe... Stiles, numai bun pentru un joc în deplasare, și probabil îl va putea folosi și pe Hurst.

Pe de altă parte, același optimism îl afișează și Balmanya: „Aveam o echipă experimentată, care — probabil — va fi întărită la retur cu Gento și își păstrează șansele în fața propriului public. În orice caz nu va fi vorba de apărare; va trebui să atacăm.”

EUSEBIO A REINTRAT ȘI ESTE GOLGETERUL EUROPEI

Campionatul Portugaliei continuă să stea sub semnul incertitudinii în ce privește primul loc și se pare că duelul Benfica-Sporting Lisbona va fi decis abia de ultima etapă. Pînă atunci, aceste două echipe ocupă pe rînd locul I. În prezent, ele se află la egalitate de puncte (35) dar sînt despărțite de golaveraj, Benfica avînd unul mai bun.

Duminică, Sporting — al cărei atac n-a mai marcat de trei meciuri — a fost învins cu 1-0 de Guimaraes și a fost ajunsă de Benfica, învingătoare cu 6-0 asupra echipei San Joanense. În formația campioanei și-a făcut reîntrearea (și încă ce reîntreare!) Eusebio, care a oferit un veritabil recital fotbalistic. A marcat nu mai puțin de 4 goluri și cu totalul de 34 de puncte în 22 de jocuri este la ora actuală golgeter european. Iată, de altfel, cei mai eficași jucători ai diferitelor campionate naționale din Europa: 2. Pavies (Irlanda de Nord) 30 goluri (22 meciuri); 3. Lennox (Scoția) 29 (32); 4. Schönwalder (Luxemburg) 28 (22); 5. Mc Guckin (Irlanda de Nord) 27 (22) și Gordon Wallace (Scoția) 27 (31); 7. Davies (Anglia) 26 (32) și Morrow (Irlanda de Nord) 26 (22); 9. Löhr (R.F.G.) 25 (28); 10. Artur George (Portugalia) 24 (22); 11. Best (Anglia) 23 (32); 12. Kotkov (Bulgaria) 22 (18), Cruyff (Olanda) 22 (28), Kindvall (Olanda) 22 (28) și Cardoni (Luxemburg) 22 (22); 16. Künzli (Elveția) 21 (18), Brungs (R.F.G.) 21 (28) și Uriarte (Spania) 21 (28).

SINTEZA TURNEULUI U.E.F.A. 1968

cîștigat de echipa Cehoslovaciei

Turneul final a fost organizat în Sudul Franței, între 7 și 15 aprilie (în 11 orașe).

ETAPA PE GRUPE (7-9-11 aprilie)

GRUPA A. Aix: Elveția-Belgia 1-1; Apt: Portugalia-Scoția 2-0; Aix: Scoția-Elveția 4-0; Avignon: Portugalia-Belgia 1-0; Aix: Scoția-Belgia 2-0; Marziques: Portugalia-Elveția 1-0. Calificată: PORTUGALIA.

GRUPA B. Alès: U.R.S.S.-Olanda 2-2; Nîmes: Bulgaria-Anglia 0-0; Bagnols: Bulgaria-U.R.S.S. 1-0; Nîmes: Anglia-Olanda 1-0; Nîmes: Bulgaria-Olanda 3-1; Nîmes: Anglia-U.R.S.S. 1-1. Calificată: BULGARIA.

GRUPA C. Nice: Cehoslovacia-Iugoslavia 2-0; Monaco: R.F.G.-Italia 2-0; Cannes: Iugoslavia-R.F.G. 1-0; Toulon: Italia-Cehoslovacia 2-0; Monaco: Cehoslovacia-R.F.G. 3-1; Nice: Italia-Iugoslavia 2-2. Calificată: Cehoslovacia.

GRUPA D. Toulon: R.D.G.-Grecia 1-1; Cannes: Franța-Ungaria 3-0; Nice: Franța-Grecia 0-0; Monaco: Ungaria-R.D.G. 4-1; Toulon: Franța-R.D.G. 4-3; Cannes: Ungaria-Grecia 2-1. Calificată: FRANȚA.

SEMIFINALELE (13 aprilie)

Cannes: Cehoslovacia-Portugalia 3-1;

Nice: Franța-Bulgaria 3-1.

FINALA PENTRU LOCUL 3 (15 aprilie)

Cannes: Portugalia-Bulgaria 4-2 (2-0)

FINALA PENTRU LOCUL I (15 aprilie)

Cannes: Cehoslovacia-Franța 2-1 (1-0).

Finala turneului a prilejuit o luptă pasionantă între două echipe care au jucat pînă la epuizare pentru victorie. Superiori tehnic, juniorii cehoslovaci au avut o circulație precisă și rapidă a balonului, cu care au contracarat jocul combativ al francezilor. Scorul l-au deschis cehoslovacii în ultimul minut al primei reprize (40' — Konecky), a egalat echipa franceză (63' — Dalger) și cu un minut înainte de sfîrșit (79' Nefret) a înscris golul victoriei, printr-un șut de la 20 m. ca și Konecky la primul gol. De remarcat că ambele echipe au avut câte două bare și că francezii au ratat în min. 78 o mare ocazie de gol și cu ea și victoria!

PAVLOVICI — „Pantera Ripensiei”

(Urmare din pag. 9-a)

bine, tocmai cînd ne era lumea mai dragă, ne pomenim cu un „dus-rece”. Aveam un meci foarte important, cu Venus, la noi acasă. Nu știu ce naiba s-a întîmplat cu noi atunci, căci nimeni parcă nu-și gîsește locul pe teren. Venusiștii ne-au marcat un gol, noi am ratat egalarea și-apoi iar ne-am trezit cu mingea în plasă. Pînă la sfîrșit, ce să mai vorbim, am fost bătut mîr! Cu 6-1. Astfel de rușine nu se mai pomenise în Timișoara iar eu am fost socotit „tapul ispășitor”. Din acel moment, oamenii se fereau din calea mea. Nimeni nu-mi mai dădea bună ziua. Cînd intram într-un local, nu vroia să mă servească nimeni. Ba alții, cu gura mai slobodă, mai îmi spuneau și cite ceva... Dintr-odată, devenisem „piza rea”, cel mai hult om din Timișoara. Băieții din echipă căutau să mă încurajeze dar fără prea mare succes. Mă gîndeam serios să mă las de fotbal și să mă mut în alt oraș. Nu mai puteam suporta această atmosferă. În cele din urmă m-am hotărît să lupt. În primăvara urmă să jucăm iarăși cu Venus la București. Mi-am zis: «Ori batem la București, ori adio fotbal!» Ripensia nu se mai antrenă. Venise iarna. Dar eu veneam de trei ori pe zi la antrenament, cu «făchirul» Cotormani. Era pe teren o zăpadă de o jumătate de metru. Îl puneam pe Cotormani să bată la poartă cite două ore și eu plonjam prin nămeți. Curînd Timișoara a aflat. S-a dus vestea că «a înnebunit Păvălovici. Nici zăpada nu-l mai

ține în casă». A venit primăvara. Am spus tuturor că la București nu voi primi gol. Și... dar mai bine citește aici... Păvălovici rămîne niste ziare vechi și îmi întinde unul... Citesc... «Meci decisiv pentru titlul de campion» Venus — Ripensia! Formații: RIPENSIA: Păvălovici — Bärger, Chiroiu — Nagy, Cotormani, Gail — Bindea, Oprean, Marcu, Lazăr, Dobay. VENUS: Iordăchescu — Sfera, Albu — Bărbulescu, Gain, Fieraru — Ploșteanu, Bodola, Humis, Peta, Gruin. Teren: Venus; 15.000 spectatori. Arbitru: Denis Xifando. Apoi sînt redat faze din meci: «Prestine la poarta Ripensiei din primul minut». «Artileria grea», Ploșteanu, Bodola, Peta intră în acțiune... Șuturi formidabile sînt oprite miraculos de Păvălovici... «Min. 15. Peta trage de la șapte metri. Gol? Nu. Păvălovici apără formidabil... Min. 27. Humis, singur în fața porții, se uluiește în fața saltului executat de Păvălovici și pierde cea mai mare ocazie a meciului. Și — în sfîrșit — Oprean — debutant la Ripensia — marchează golul victoriei, Ripensia se întoarce la Timișoara victorioasă iar Păvălovici — «pantera» își recapătă stîmă orașului... Municipiul Timișoara îi oferă o diplomă pe care scrie: «Pe la Păvălovici, nu se trece».

— Care au fost «tunarii» cei mai periculoși?

— Maghiarul Toldi, în primul rînd. Avea un șut extraordinar. Sarossi, însă, posedă un rafinament remarcabil. Te trezeai cu el în față, cînd nici nu visai. Am jucat im-

potrivă lui Piola, Tony Lawton, Sobotka, Bican și altor atacanți celebri. Niciodată nu mă simțeam intimidat. Căutam să le descopăr «amele secrete», după primele șuturi de tatonare, și apoi așteptam cu calm șarjele lor. Mă simțeam mai liniștit știind că am în față fundași de nădejde ca Bärger, Hochsary, Albu, Sfera sau stoperi ca Iuhasz, Cotormani și alții. Vreau să spun că Barátky era, de asemenea, un jucător complet și un șuter de mare forță și precizie. O singură dată — într-un meci cu Rapidul — pot spune că l-am învins și am cîștigat și meciul.

— Ai cîștigat și meciul?

— Da. La scorul de 0-0, Barátky a executat un penalty. Știam că va bate lovitura în colțul drept și am

plecat acolo. Barátky, într-o fracțiune de secundă și-a schimbat intenția și a trimis mingea în stînga. În aceeași secundă, deși eram cu corpul pe dreapta, am întins piciorul stîng spre partea opusă și am oprit balonul. A urmat al doilea penalty. N-a mai tras Barátky, deși el era asul echipei, ci Rafinsky, care în clipa cînd așeza mingea îmi spusese: «Îți strîpung ochii cu mingea asta!» I-am răspuns: «Tu ești mai slab ca Barátky». «Rafi» a scrișnit din dinți, și-a făcut vînt și a tras puternic în colțul drept. Am întins pumnul și am respins. Din pumnul meu, mingea a ricoșat drept la Bindea care, după o cursă uluitoare, a înscris golul nostru. Am învins atunci cu 2-0, apărînd două lovituri de «11 metri».

— Dintre portarii de vis-à-vis, care ți-au plăcut mai mult?

— Platzer, Planicka și Glaser. Olivieri nu mi-a făcut o impresie deosebită. Dintre români, l-am apreciat întotdeauna pe Mircea David, rivalul meu nr. 1 în națională. El avea un stil mai spectaculos, se avînta mult în careu. Eu aveam avantajul că eram mai înalți ca el și aveam mai multă siguranță la balanele pe sus. Aveam detenție și mîini mai mari. Ani de zile ne-am duela pe terenurile de fotbal, dar niciodată n-am uitat că sîntem prieteni.

— Dintre portarii actuali, cine îți inspiră mai multă siguranță?

— Mihai Ionescu de la Petrolul. Păcat că nu are mai multă experiență. Coman și Răducanu au calități deosebite, sînt calmi și curațogi, dar trebuie să lucreze mult mai mult la antrenamente. O deluzie mare e pentru mine Suciu, în care vedeam la început cel mai bun urmaș al lui Voinescu... Și pentru că vorbim de portari, vreau să mai spun ceva. Cel mai bun antrenor al portarului este el însuși. El ocupă postul cel mai important al echipei. El ia hotărîri în fracțiuni de secundă. El trebuie deci să se pregătească cel mai bine ca să fie la înălțimea misiunii.

Noi, «bătrînii», cei ce am apărut poarta națională, am fost întotdeauna conștienți de acest lucru și am căutat să ne facem datoria cu cînte. Cerem deci urmașilor noștri să nu uite acest lucru. Să-și dubleze eforturile la antrenamente, în așa fel încît nici o minge să nu-i surprindă nepregătiți. Înimile noastre sînt alături de ei cînd îi vedem la televizor, emoțiile lor sînt ale noastre, bucuriile lor sînt întotdeauna și ale noastre...»

GEORGE MIHALACHE

Păvălovici, Cotormani, Chiroiu, Lacatoș, Dobai... Ripensia își face intrarea pe teren